

סדר העבודה "אתה כוננת"

המחבר לא ידוע

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תכל והכל פעלת ובריות בו יצרת:
בשורף עולם תהו ובהו וחשך על פני תהום:
גרשת אפל והצבת נגה. גלם תבניתך מן האדמה יצרת. ועל עץ הדעת אותו
פקדת:

דָּבָרְךָ זָנַח וְנִזְנַח מֵעֵדֶן וְלֹא כִלִיתוּ לְמַעַן אֲרָךְ אַפְּךָ:
הַגְדַּלְתָּ פְרִיּוֹ וּבְרַכְתָּ זֵרַעוֹ וְהִפְרִיתָם בְּטוֹבְךָ וְהוֹשַׁבְתָּם שְׁקֵט:
וַיִּפְרְקוּ עַל וַיֵּאמְרוּ לֹאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְהִסִּירוּ יָד כְּרָגַע כְּחָצִיר אֲמָלָלוּ:
זְכַרְתָּ בְרִית לְתַמִּים בְּדוּרוֹ, וּבִזְכוּתוֹ שָׁמַתָּ לְעוֹלָם שְׁאֵרִית:
חֶק בְּרִית קָשֶׁת לְמַעַנּוֹ כְּרַת. וּבִאֲהַבְתָּ נִיחּוּחוֹ בְּנִיּוֹ בְּרַכְתָּ:
טָעוּ בְעֵשְׂרָם וַיִּכְנּוּ מִגְדָּל וַיֵּאמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלָה וְנִבְקַע הַרְקִיעַ לְהִלָּחֵם בּוֹ:
יָחִיד אַב הַמּוֹן פְּתָאם כְּכּוֹכַב זָרַח מְאוּר כְּשָׂדִים לְהָאִיר בַּחֲשֶׁךְ:
כַּעֲסָךְ הִפְרַתָּ בְּשׁוֹרֶךָ פְּעָלוֹ. וְלַעֲת שִׁיבְתוֹ לִכְבוֹ חֲקֵרְתָּ:
לְוִית חֵן מִמֶּנּוּ הוֹצֵאתָ. טָלָה טְהוֹר מִכְּפֶשֶׁת נִבְחָר:
מִגִּזְעוֹ אִישׁ תָּם הוֹצֵאתָ. חֲתוּם בְּבְרִיתְךָ מֵרַחֵם לְקַח:
נָתַתְּ לוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻטִים. אֲהוּבֵי עֲלִיּוֹן עֲמוּסִים מִבְּטֵן נִקְרָאוּ:
שָׁמַתָּ עַל לְוִי לְוִית חֵן וְחֹסֵד. וּמִכָּל אֲחָיו כְּתָר לוֹ עֲטַרְתָּ:
עֲמָרָם נִבְחָר מִזֵּרַע לְוִי. אֲהֵרֹן קָדוֹשׁ ה' לְשִׁרְתְּךָ קִדְשֵׁתָּ:
פְּאֲרָתוֹ בְּבִגְדֵי שָׂרָד וּבְקַרְבְּנוֹתָיו הִפְרָ כַּעֲסָךְ:
צִיץ וּמַעֲיֵל חֲשׂוֹן וְאִפּוֹד כְּתַנְתָּ וּמִכְּנָסֵי בַד מִצְנַפְתָּ וְאַבְנֵט:
קַרְבְּנוֹת פָּרִים וְעוֹלוֹת כְּבָשִׂים וּשְׁחִיטַת שְׁעִירִים וְנִיחּוּחֵי אֵילִים:
רִיחַ קִטְרֵת רִקַח מִרְקַחַת וּבַעוֹר גְּחָלִים וְזָרִיקַת דָּם וּסְפִירַת יֶשֶׁר:
שׁוּעַת קִטְרֵת וּתְפִלַּת אֲמֵת וּקְדֻשָׁתוֹ מִכְּפַרְתָּ עֲוֹנוֹתֵינוּ:
תִּכֵּן בּוֹץ וְעִרִיכַת אֲבָן מִחֹגֹר בְּכֶלֶם, כְּמִלְאָךְ מִיכָאֵל מְשִׁרַת:
תַּכְנֵת כָּל אֵלָה לְכַבּוֹד אֲהֵרֹן. כָּלִי כְּפָרָה לְיִשְׂרָאֵל שָׁמַתוֹ וְעַל יָדוֹ סְלִיחַת הָעוֹן
נָתַתָּ:

תחת אהרן מגזעו יצמד לשורת לפניך ביום הסליחה:
תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולנו ילמד. ומזין עליו שלישי
ושביעי:

שְׁלוּמֵי זְקַנֵי עִם וְחֻכְמֵי אֲחָיו הַכֹּהֲנִים תָּמִיד יִסּוּבּוּהוּ עַד בּוֹא יוֹם הָעֶשׂוֹר.
וְעָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִרִית מִשְׁבִּיעִין אוֹתוֹ בְּמֵי שֶׁשֶׁכַּן שָׁמוּ בְּבֵית הַזֶּה שְׁלֹא
יִשְׁנֶה מִכָּל מָה שֶׁאֲמָרוּ לוֹ שְׁמָא יֵשׁ בְּלִבּוֹ צַד מִינּוֹת. הוּא פּוֹרֵשׁ וּבּוֹכָה עַל
שְׁחָשְׁדוּהוּ. וְהֵם פּוֹרְשִׁים וּבּוֹכִים שְׁחָשְׁדוּ לְמֵי שְׁמַעֲשִׂיו סְתוּמִים. שְׁמָא אֵין
בְּלִבּוֹ כְּלוּם. וְאוֹמְרִים לוֹ:

רָאָה לְפָנֵי מִי אֵתָּה נִכְנַס לְמִקּוּם אֵשׁ לְהִבְתָּ שְׁלֵהֲבַת:
קָהַל עֲדַתְנוּ עָלֶיךָ יִסְמְכוּ וְעַל יָדְךָ תִּהְיֶה סְלִיחַתְנוּ:

צוּוּהוּ וְהִרְגִילוּהוּ עַד בּוֹא יוֹם הָעֶשׂוֹר. וְעָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִרִית הָיוּ
מִצְמִידִין אוֹתוֹ בְּשַׁעַר הַמְּזֻרָח וּמַעֲבִירִים לְפָנָיו פָּרִים וְאֵילִים וְכַבָּשִׂים כְּדִי
שִׁיְהֵא מִכִּיר וְרָגִיל בְּעַבּוּדָה:

פָּרְשׂוּ לוֹ סִדִּין שֶׁל בּוֹץ בְּהַגִּיעַ עַת שְׁחִיטַת כְּבֶשׂ הַתָּמִיד לַעֲשׂוֹת מְחִיצָה בֵּינוּ
וּבֵין הָעָם:

עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּאֵימָה וַיִּרְאָה וּבּוֹדֵק עֲצָמוֹ מִחוּצָצֵי טְבִילָה:
שֵׁשׁ עַל מִצְוָה לְקַיֵּם דָּתוֹ וּפְשֻׁט בְּגָדֵי חַל וַיִּרְדּוּ וְטָבַל וְעָלָה וְנִסְתַּפַּג כְּמוֹ
שֶׁהִזְהָר:

נִתְּנוּ לוֹ בְּגָדֵי זָהָב וְלִבְשׁ וְקִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו (מִקְתוֹן שֶׁל זָהָב):
מִיָּד מִקְבֵּל אֶת כְּבֶשׂ הַתָּמִיד וְשׁוֹחֲט בּוֹ רַב שָׁנִים וּמִנִּיחַ לְאַחַר לְגִמְרַת הַשְּׁחִיטָה
וּמִקְבֵּל אֶת הַדָּם וְזָרְקוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּמִצְוֹתוֹ:

לְפָנִים לְהִיכָל יִכְנַס לְהִיטִיב חֲמֹשׁ גְּרוֹת וְלִהְיִטִיר קִטְרֵת הַבִּקֹּר וְלִהְיִטִיב אֶת
שְׁתֵּי הַגְּרוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת. וַיִּצָּא וְהִקְרִיב אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הָאֵיבָרִים כְּמִצְוֹתָן
וּמִקְטִיר מִנְחַת הַתָּמִיד כְּמִשְׁפָּטָה:

כְּכָל יוֹם יַעֲשֶׂה מִנְחַת הַסֶּלֶת וּמִנְחַת חֲבֹתֶיךָ וַיִּנְסַף אֶת הַיַּיִן בְּכָל כְּלֵי שִׁיר. וְאַחַר
הַתָּמִיד מִקְרִיב פֶּר הָעוֹלָה וְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים שֶׁל מוֹסֵף הַיּוֹם וּמִנְחָתָם (לְשַׁבַּת
וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת מִקְרִיב קֹדֶם מוֹסֵף הַיּוֹם כְּבָשִׂים שֶׁל מוֹסֵף שַׁבָּת וּמִנְחָתָם וְעוֹרֶךְ
לְחֵם הַפָּנִים וּמִקְטִיר הַבְּזִיכִין כְּמִשְׁפָּטָם):

יְבוֹא מִיָּד לְבֵית הַפְּרֹוָה וּבִקְדָשׁ הַיְתֵה וּפָרְשׂוּ לוֹ סִדִּין שֶׁל בּוֹץ בֵּינוּ לְבֵין הָעָם
כְּבְּרָאשׁוֹנָה:

טָרָם יִפְשֻׁט בְּגָדֵי זָהָב מִקְדָּשׁ בְּנִקְיֹת יָדָיו וְרַגְלָיו:
חַל וּפְשֻׁט בְּגָדֵי זָהָב וַיִּרְדּוּ וְטָבַל כְּמוֹ שֶׁהִזְהָר וְעָלָה וְנִסְתַּפַּג:
זָהָבִים מַעֲבִיר וּלְבָנִים לּוּבֵשׁ שְׁעַבּוּדַת הַיּוֹם בְּבִגְדֵי לְבָן:

וּמֵהָר וְקִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו, וּבֹא לוֹ תַחֲלָה אֲצֵל פְּרוֹ. וּפְרוּ הִיָּה עוֹמֵד בְּצַפּוֹן כְּנֶגֶד
בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזִבְחַת רֹאשׁוֹ לְדָרוֹם וּפָנָיו לְמַעְרָב. וְהִכְהֵן עוֹמֵד בְּמִזְרָח וּפָנָיו
לְמַעְרָב:

הִיָּה עוֹמֵד בְּאֵימָה לְפָנֵי אֵל עֲלִיּוֹן וְאוֹמֵר עָלָיו דְּבָרֵי וְדוּי וְסִמְךָ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו
וְהִתְוֹדָה:

וְכַךְ הִיָּה אוֹמֵר: אֲנָא הַשֵּׁם. חֲטָאתִי. עֲוִיתִי. פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי:
אֲנָא בְּשֵׁם. כְּפָר נָא לְחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים. שְׁחֲטָאתִי וְשְׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי
לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי. כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפָּר
עָלֶיכֶם לְטָהָר אֲתָכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לְפָנֵי ה':

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֲזָרָה כְּשֶׁהֵיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
מִפְּרֹשׁ יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גְּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהָרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים
עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֵף הוּא הִיָּה מִתְכַּוֵּן כְּנֶגֶד הַמְּבַרְכִים לְגִמְרַת אֶת הַשֵּׁם וְאוֹמֵר לָהֶם תְּטַהְרוּ. וְאַתָּה

בטובך מעורר רחמיך וסולח לאיש חסידך:

דרך ובא לו לשער נקנור והוא למזרח העזרה לצפון המזבח. הסגן מימינו וראש בית אב משמאלו. ושם שני שעירים פניהם למערב ואחוריהם למזרח אחד לימינו ואחד לשמאלו. טרף בקלפי והעלה שני גורלות.

גורל ימין כשהוא של שם יתנהו על השעיר ואומר לה' חטאת:

בכאן אין צריך לכוונת: והפניהם והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחיים ונופלים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר עזאזל לשון של זהורית משקל שתי סלעים בין קרניו יקשר ויעמידהו בשער המזרח כנגד בית שלוחו:

אף בשעיר שהוא של שם יקשר לשון של זהורית כנגד בית שחיטתו בצואר. ובא לו שנית אצל פרו ואומר עליו ודוי ביתו ודוי אחיו הפהנים וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר: אָנָּא הַשֵּׁם. חַטָּאתִי. עוֹתִי. פִּשְׁעֵי לִפְנֵיךָ אָנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֶן עִם קְדוֹשְׁךָ. אָנָּא כִּשְׁם. כִּפֹּר נָא לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים. שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵי לִפְנֵיךָ אָנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֶן עִם קְדוֹשְׁךָ. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה מִשָּׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' :

והפניהם והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחיים ונופלים על פניהם ואומרים

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואף הוא היה מתכונן כנגד המברכים לגמר את השם ואומר להם טהרו. ואתה בטובך מעורר רחמיך וסולח לשבט משרתך:

אחר ודוי שקד בעצמה לעשות חטאתו וחטאת העם:

בְּדָק סָפִין וְשַׁחַט פָּרוּ רַב שְׁנַיִם וּמֵרַק אַחַר אֶת הַשְּׁחִיטָה וְקָבַל דָּמוֹ בַּמִּזְרֵק טְהוֹר:

גם לחברו יתן מיד למרס בדמו פדי שלא יקרוש:

דָּם זֶה הַנִּיחוּ בְּיַד מִי שִׁמְמָרְסוּ בּוֹ בַּעֲזָרָה עַל הַרְּוִב הַרְּבִיעִי שֶׁמֶן הַהֵיכָל וְלַחוּץ. וְנָטַל מִחֶתָּה שֶׁל זֶהָב אָדָם קָלָה מִחֻזְקָת שְׁלִשָּׁה קַבִּין וַיְדֵה אֲרוּכָה. וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפָנָה גְּחָלִים שֶׁמִּחְצִיתָן גְּחָלֵת וּמִחְצִיתָן שְׁלֵהֶבֶת אֵילָךְ וְאֵילָךְ וְחֶתָּה מִן הַלּוֹחֶשׁוֹת מִצַּד מַעֲרָב הַמִּזְבֵּחַ. הוֹרִידָה מְלֵאָה גְּחָלֵי אֵשׁ לִיְחֻשׁוֹת וְהַנִּיחוּהָ עַל הַרְּוִב הַרְּבִיעִי שֶׁבַּעֲזָרָה:

הוציאו לו כף ריקן ומחתה מלאה קטרת דקה מן הדקה:

וְחָפֵן מִמֶּנָּה מְלֵא חֲפָנָיו לֹא מִחֻקוֹת וְלֹא גְדוּשׁוֹת אֲלָא טְפוּפוֹת וְנָתַן לַתּוֹךְ הַכֹּף. וְנָטַל בְּיָמֵינוּ מִחֶתָּת הַגְּחָלִים וּבִשְׂמָאלוֹ כֹּף הַקְּטָרֶת:

זָרוּ עֲצָמוֹ וְנִכְנַס לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְאָרוֹן וְהַנִּיחַ הַמִּחֶתָּה בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן. וּבְבֵית שְׁנֵי מִנִּיחַ עַל אֲבֵן הַשְּׁתִיָּה:

חָפֵן כָּל הַקְּטָרֶת שֶׁבַּכֹּף בְּחֲפָנָיו וְצָבַר עַל הַגְּחָלִים לְצַד מַעֲרָב וּמִמֵּתִין שָׁם עַד שֶׁנִּתְמַלֵּא הַבַּיִת כָּל עֵשֶׂן:

טְהוֹר לֵב פֶּסַע וְשֹׁב לְאַחֲרָיו פָּנָיו לְקֹדֶשׁ וְאַחֲרָיו לְהֵיכָל עַד שֶׁיֵּצֵא מִן הַפָּרֶכֶת וּמִתְפַּלֵּל בְּהֵיכָל תְּפִלָּה קְצָרָה סְמוּךְ לַפָּרֶכֶת:

וְכַף הֵיחָה תְּפִלָּתוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה שְׁנָה זֹו הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אִם שְׁחוּנָה גְּשׁוּמָה. וְאֵל יִכְנַס לִפְנֵיךָ תְּפִלַּת עוֹבְרֵי דְרָכִים לְעִנְיֵן הַגִּשְׁם בְּשַׁעֲה שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ לוֹ. וְשֵׁלָא יִצְטָרְכוּ עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּפָרְנֶסָה זֶה לְזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר. שְׁנָה שֵׁלָא תְּפִיל אִשָּׁה פְּרִי בְטָנָה וְשִׁיתָנוּ עֲצֵי הַשְּׂדֵה אֶת תְּנוּבָתָם וְלֹא יַעֲדִי עֲבִיד שׁוֹלְטֵן מִדְּבֵית יְהוּדָה:

יָצָא וְנָטַל דָּם הַפָּר מִמִּי שֶׁמְמָרְסוּ בּוֹ. וְנִכְנַס לְמְקוֹם שֶׁנִּכְנַס וְעָמַד בְּמְקוֹם שֶׁעָמַד. וְטוֹבַל אֲצַבְעוֹ עַל כָּל הַזֵּיָה. וְהֵזָה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הַכַּפָּרֶת בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן אַחַת לְמַעְלָה וְשֹׁבַע לְמַטָּה. וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֲלָא כְּמַצְלִיף:

וְכַף הָיָה מוֹנֶה: אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשֵׁלָשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

יָצָא מִקְדָּשֵׁי הַקְּדוּשִׁים וְהַנִּיחוֹ עַל כֶּן הֵזָהָב שֶׁהָיָה בְּהֵיכָל: כִּצְאָתוֹ הִבִּיאוּ לוֹ שְׁעִיר חַטָּאת. שְׁחָטוּ וְקָבַל דָּמוֹ בַּמִּזְרֵק טְהוֹר: לִפְנֵים יִכְנַס לְהַזוֹת מִדָּמוֹ בֵּין שְׁנֵי בְּדֵי הָאָרוֹן כְּסֹדֵר דָּם הַפָּר אַחַת לְמַעְלָה וְשֹׁבַע לְמַטָּה. וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֲלָא כְּמַצְלִיף:

וְכַף הָיָה מוֹנֶה: אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשֵׁלָשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

יָצָא וְהַנִּיחוֹ עַל כֶּן הֵזָהָב הַשְּׁנִי שֶׁהָיָה בְּהֵיכָל: מֵהָר וְנָטַל דָּם הַפָּר מִן הַכֶּן שֶׁהַנִּיחַ עָלָיו וְטוֹבַל אֲצַבְעוֹ עַל כָּל הַזֵּיָה. וְהֵזָה מִמֶּנּוּ עַל הַפָּרֶכֶת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן מִבְּחוּץ אַחַת לְמַעְלָה וְשֹׁבַע לְמַטָּה. וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֲלָא כְּמַצְלִיף:

וְכַף הָיָה מוֹנֶה: אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשֵׁלָשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

נָחַץ וְהַנִּיחַ דָּם הַפָּר וְנָטַל דָּם הַשְּׁעִיר. וְעָשָׂה לְדָמוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר.

והזה על הפרכת כנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכונן להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה: אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

שש וערה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר ונתן המלא בריקן כדי שיתערבו יפה יפה זה בזה. ובא ועמד לפניו ממזבח הזהב בין המזבח והמנורה ומתחיל להזות מדם התערבת:

על ארבע קרנותיו יתן כסדרן מתחיל מקרן מזרחית צפונית ומסיים בקרן דרומית מזרחית. וחזקה הגחלים והאפר שבמזבח הזהב הילך והילך עד שמגלה זהבו. ומזה מדם התערבת על טהרו של מזבח שבע פעמים: פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם ושפך את השירים על יסוד מערכי של מזבח החיצון:

צעד ובא לו אצל השעיר המשתלח לעזאזל להתודות עליו אשמת קהלו וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר: אגא השם. חטאו. עוו. פשעו לפניך עמך בית ישראל. אגא בשם. כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים. שחטאו ושעו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה':

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואף הוא היה מתכונן כנגד המברכים לגמר את השם ואומר להם טהרו. ואתה בטובך מעורר רחמיך וסולח לעדת ישראל:

קרא לאחד מן הכהנים המזמן מאתמול להוליכו ומסרו לו. והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמם. וכשהגיע לצוק חולק לשון של זהורית שפקרניו חציו קושר בסלע וחציו בין קרניו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו. והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי הדרך עד שנעשה איברים איברים. ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל:

רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען והוציא אמוריהם ונתנם במגס להקטירם על גבי המזבח. ובשרן קלען במקלעות ומשלחן ביד אחרים להוציאן לבית השרפה:

שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר למדבר ומברך ברפת התורה שלפניה. וקורא בתורת כהנים בפרשת אחרי מות ואך בעשור. וגולל הספר

תורה ומניחה בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבחמש הפקודים קורא על פה. ומברך לאחריהם שמונה ברכות. על התורה. ועל העבודה. ועל ההודאה. ועל מחילת העון. ועל המקדש. ועל ישראל. ועל הכהנים. ועל שאר התפלה:

תפן צעדי ובא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לכן וירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום. ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם ונסכיהם כמשפטם ומקטיר האמורים של פר ושעיר הנשרפים. ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים כהלכתו:

אחר פלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה. מהר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב וירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו. נכנס לבית קדש הקדשים להוציא את הכף ואת המחתה שהכניס בשחרית. ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לכן וירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו. נכנס להיכל להקטיר את הקטרת של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר ימים. ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חבתין ומנסף היין בכל כלי שיר כהלכתו. וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב. הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלויין אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקדש. אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו:

ובכן כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל כמו כן מפניו תשמע ותושיע: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם.

שנת אורה.

שנת ברכה.

שנת גילה.

שנת דיצה.

שנת הוד.

שנת ועד טוב.

שנת זמרה.

שנת חדוה.

שנת טובה.

שנת טלולה גשומה, אם שחונה.

שנת ישועה.

שנת כלכלה.

שְׁנַת לְמוֹד.

שְׁנַת מְנוּחָה.

שְׁנַת נְחֻמָּה.

שְׁנַת שְׁשׁוֹן.

שְׁנַת עֲלֻצוֹן.

שְׁנַת פְּדוּת.

שְׁנַת צְהֵלָה.

שְׁנַת קוֹמְמִיּוֹת.

שְׁנַת קְבוּץ גְּלוּיּוֹת.

שְׁנַת קְבוּל תְּפִלוֹת.

שְׁנַת רְצוֹן.

שְׁנַת שְׁלוֹם.

שְׁנַת שְׂבַע.

שְׁנָה שְׁתּוּלִיכְנוּ בְּהַ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצְנוּ.

שְׁנָה שְׁתַּדְּבַר בְּהַ עַמִּים תַּחְתָּנוּ.

שְׁנָה שְׁתַּכְתְּבְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.

שְׁנָה שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָרְנֶסָה זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר.

שְׁנָה שְׁתַּעֲצַר הַמַּגְפָּה וְהַמְשָׁחִית מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

שְׁנָה שְׁלֹא תִפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָהּ:

וּבְכֵן וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנַחְנוּ בְּטוֹחִים וְעַל חֲסִדֶיךָ אֲנַחְנוּ נִשְׁעָנִים וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנַחְנוּ מְקוּיִם כִּי אַתָּה ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וּמְרַבֵּה לְהִיטִיב וּמְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים:
כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם ה' לְפָנֶיךָ וְחַנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחֶז וְרַחֲמֶתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחַם: